

ב י ון ש ם ל ל ח י י

מאת שלמה גרודזנסקי

זו של הגנה ולא התקפה. של הימנעות ממעשי-ינקם בערבים חסים מפעם, היחה בעיני הריביוניסטים, כניצח לערבים" ו. בגידה" — ועל הכל רכ" רוכית", "פחדנות" ו. צמחנות".

לח"י צפה מתוך הורס הקיצוני ביותר בתנועה הריביוניסטית — קיצוני בהחננתו לכל פשרה עם התנועה הערבית הלאומית. עם מר שלת-הסאנדאט ועם הציונות. הפש" רנית" וה. בוגדנית". המחלוקת בתוך התנועה הריביוניסטית היחה על דרכי המלחמה באויבים ויריבים. הקר צוניים הכריזו שאין דרך אחת אלא האליפות. ביחסים שבין עמים סכריע בסופו של דבר, הכוח הפיסי — זה היה העיקר הראשון שבתפי- סה זו. היו ריביוניסטים שסלדו מתפיסה זו, והשתדלו להמתיקה — לא כן החוג שמטנו קם לח"י.

לח"י נטל חלק פעיל במלחמה למען המדינה היהודית. ודאי שמדינה יחר דית היחה מטרם. אילו מטרם היחה רק. שחרור הארץ מידי הכובש הזר". שחרורו של העם היושב בה — באותה שעה, לפני קום ישראל — הרי היו מוצאים בקלות לשון משותפת עם התנועה הערבית הלאומית. הרוב של תושבי הארץ באותה שעה גם הם רצו בשחרורה מידי הכובש הזר ובחיסול הציונות כגוף כדלני, מנוגד לישיבה ומשולב במע" רכת הקולוניאליזם". מחובתו של לח"י היה לתמוך באגף זה או אחר של התנועה הערבית הלאומית — אילו נחזון באמת לשחרורה של הארץ מידי הכובש האימפריאליסטי ולכינון ריבונותו המלאה של העם היושב בתוכה, של הרוב, שהתנגד לשאיפות הציונות הקולוניאליסטיות".

קשה הקפיצה מלח"י למעולה הש" מית" האנטי-ציונית, האנטי-אימפריא- ליסטית וה. המאניסטית". ואולי אני טועה: אין כלל צורך בקפיצה. יכול אדם לומר: אמש חשבתי מה שחשבתי ועשיתי מה שעשיתי — וטעיתי. היום — מושב אני אחרת ועושה אחרת, משום פעמים אלה ואלה, מי יבוא בסצנות לאיש ישר, ששינה את דעותיו? לא יותר מאשר לאיש ישר שלא שינה מדעתו, אנו מכירים את איש. ברית-שלום" או. איחוד". שראה בשעתו בעצם הרעיון של מדינה יחר דית אוטופית מסוכנת. אולם הפר ליסיקה של ממשלת-המאנדאט בשנר תיה האחרונות, שואת היהודים בא" רופה, וציונותו השרשית, כמוכנ, גרמו לשינוי בעמדתו. מוכן מאליו, שגם היום ניכר בו עברו בנישתי ההר מאנית גם לבציות פוליטיות. וכך אנו מכירים את הרביוניסטים לשעבר, שעם כינון מדינת ישראל הצטרף לאחת ממפלגות-הפועלים, ודאי שהוא אינו מתכחש לעברו, כציוני הרצלאי, ראה הוא בעבר את העיקר ביצירת. התנאים הפוליטיים להקמת מדינת היהודים, ובחדגשה היתירה על עליה מצומצמת בהכרח והתיישבות ככולה הוא ראה אשליה אחר-העמית, עם קום ישראל ניסלה, לסי הרגשתו, כל טעם מחברותו כמפ" לגה שבה עשה הרבה שנים, ועובה, לעומתם, אורי-צבי גרינברג ודיר אלדד נאמנים הם לתוך מלכות יש" ראל, כפי שהטיפו לו ונלחמו למענו לפני המדינה, הם לא שינו מדעתם — גם זה ראוי לכבוד אף מצד יריי ביחם, כן: מכיר אני גם איש אחד אשר לפני קום המדינה היה מן הקנאים למאבק למענה, אולם הם שנים שתוא תוהת, אם לא צדקו או אלה שביקשו איזו פשרה יחודית-בריטית-ערבית, ובלבד שתמנע הקמתה של מדינה ריבונית בתנאים לא-רצויים, לדעתם, גם איש זה אינו מתכחש לעברו ולהרהורי-הספק שלו בהווה, אולם כל אלה, כנראה, אינם זקוקים לשר פוצים בביוגראפיה שלהם, על אף הליפותיה ותסורותיה, אדם כזה אינו צריך לתוכיח, לא לעצמו ולא לאח" רים, כי הוא איש אחד — וראיה לכך, שתמיד צדק, יש להגיה, שהוא בטוח בהותו גם ללא ראיח זו.

תמיהה היא, מדוע כה מריבים הם מרשהו חברי לח"י ועכשיו הם בני-שט, החסרים, כנראה, בטחון זה ברציפות הסכעית של הביוגראפיה שלהם.

משה כן מוחם

פגישת

...הגה באי לתקם עם הפקר ענני, פגילות קתמיד, בלבכי רנני, והם יתר מראוטי ורואי פני מגוף קדומים על נהר קפרי, ואני צמת דף עזי שחול בעפרי, וזה תחלי לעשות את דברי — "לאן?" — "גוהרים... ואם קרוח טובה — עומרים מעט לפוש על גבעת הקרובה" — "אשקה?" — "הה, הולכים..." והגשש תוכעה.

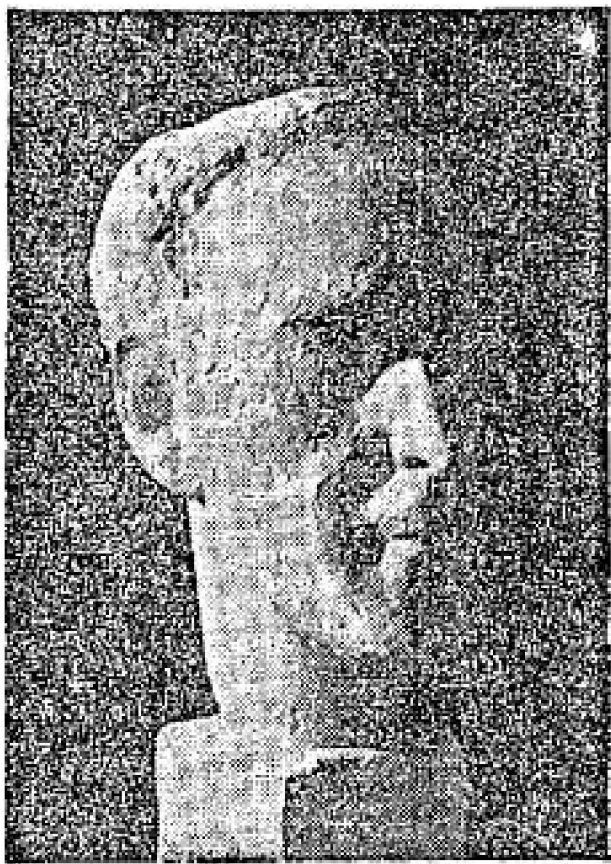
נות-אמונה איתנים נבצרו מהם מראי שיתם, ומתוך העדרם של אלה באים הם למעניהם, כשלונותיהם, מעשיהם המזיקים — כמוכנ, לביזויית והש" מצחה של המפלגה האחת שנתברכה בהם מראשית התגלותה.

הפעולה השמית" עדין אינה פו עלת כמפלגה פוליטית, אם לדון לפי מסמן שחתום עליו שמו של אחד ממנהיגיה, סיבחה האחת של היצירות זו — הוסר-אמצעים, במסמן זה, מכ" חב ל. המועצה למען היהדות", האנטי ציונית בארצות-הברית, שנתפרסם לאחר הבחירות לכנסת הרביעית, נאמר, כי הפעולה השמית", שרבים היו סיכוייה באותן הבחירות, נאלצה לוותר על השתתפותה בהן, מטעם זה (למכתב מצורפת בקשה לסיוע כספי לבינון. הוית אנטי-ציונית פו למית" של. המועצה למען היהדות" והפעולה השמית"). איננו יודעים, אם. המועצה למען היהדות" נענתה לפניית-הסיוע של האנטי-ציונים יושבי ארץ-הקודש, אולם גם אם הללו סרבו להם, אין כל סיבה שלא יקום להם בעתיד תומך שמקום אחר, דומה, ועקרונות, ודאי שאין לודל בארגון פוליטי רק משום שקופתו אינה מלאה.

עיקר בשורתה של. הפעולה הש" מית" היא, כידוע, מדיניות של שיתוף עברי-ערבי באורנו ובישראל, את המדיניות הקיימת, שאחריותה כמוכנ בעיקר על מפא"י, מבקרת. הפעולה השמית" בטלים וסיסמאות שאינן שונות כמעט מאלה של מק"י: איס" פריאליזם, שותפות עם האימפריא" ליום, דיכוי המיעוט הערבי, וכר, יתר-עליכן: היא רואה במדיניות זו מסקנה הכרחית ממה שהיא מכנה, ציונות", המנשר העברי" של הפעולה השמית" (עמ' 8) מנסה את זה כך: המסטר הציוני, שהופיע

דיר ישראל אלדד (שייב) פירסם לפני כשבוע מאמר מעניין ביותר ב.הארץ" (4.1.62), דיר אלדד, מסייס" די לח"י ומראשי דבריו בשעתו, בא להקיע את הסילוף שבמאמר של סופר. הארץ", אחד, גם הוא חבר לח"י בונמו, ועכשיו מעסקניה ש הפעולה השמית", לפי דיר אלדד, סילופו של חבר-לשעבר הוא בכך, שהוא מייחס ללח"י ולמנהיגו הנערץ, אברהם שטרן, דעות קרובות לשל הפעולה השמית" לגבי בעית הערבים ולגבי שלימות הארץ והבעלות עליה, ואמנם הלה כתב, כי בכל פירסומי לח"י דובר תמיד על מלחמה באימ" פריאליזם הבריטי", כלומר מלחמת עם בארצו נגד שלטון זו הכפוי עליו מתהוץ, ולא מלחמה של עם אחד בעם אחר היושב באותה ארץ", לחיזוק טענתו, מספר הכותב גם על חברים ערבים" בלח"י, וכר.

דיר שייב מסריר דברים אלה ללא קושי כלשהו, הוא מצטט משירו אברהם שטרן: "חונה בארץ ישמעאל היל גאולה / כבר הקרב קרוב", "ככנפי נשרים צל דגלנו / יחירי תן ערב בציון", "רשרה יעקב עם אדם ואל / על אדמת אדם וערב יחלש ישראל / כן שלושת ימים ושני נהרות / מצרים — מסר, ואשור — שפחות / מלכות בית דוד ברוד יבונן / ואמר כל העם: אמן ואמן", "...נלחם ערוב כלפיד בעמיר / וארום הכרזל וירעים דינאמים / עד נכריח לפי הרב שריר ופלים / עד שתחת שמינו נמחה זכר צל" — וכדומה דברי-שיר, הוא מצטט גם מדברי הפרווה של שטרן: הערבים אינם "שכנים" אלא, זרים", וחזון העתיד: "דורות רבים תהיה המלכות העברית כמחנה-צבא במדבר במזרח הערבי", הוא גם מוסיף ציטאטה מהצהרה שנתקבלה סה-אחר בסוכו לח"י בשנת

האדריכל זאב רכטר דיוקן מאת חנה אורלוף

ראה מעבר לעמוד רשימת א. לרנר על תערוכת-הזכרון

תשה", שגה כינונה של מדינת יש" ראל: "בשכילנו אויב הוא כל כוח זר השולט במולדתנו או רוצה לכבוש אותה... היום האויב הערבי הוא נלוי לכל...".

כאמור, אותו עתונאי שעמו מתדיין חבר-לשעבר דיר שייב הוא עכשיו מראשי המדברים ב.פעולה השמית". אנשי לח"י לשעבר הם מרובים כחוג זה, ואולי גם הרוב, והכותב הנ"ל אינו יחיד ביניהם. הטורח ליצור רושם שקר רצוף מחבר את לח"י לפעולה השמית", וביתר דיוק, שלח"י הית ארגון אנטי-אימפריאליס" טי, אנטי-קולוניאלי, אנטי-ציוני, "עב" רי-ערבי, המאניסטי — ממש ס.פער" לה השמית" עכשיו, ולאסיתו של דבר אין ביניהם, אם אפשר לומר כך, אלא שינויים-שט בלבד.

פוליטיקה בישראל דרכה להשען הרבה ב.היסטוריה" הואי ישראל כוננה רק לפני עשור ומעלה, אולי טבעי הוא כי ארגונים ויחידים יבססו את תביעותיהם לתהילה ולמעמד גם על תרומתם להיסטוריה בעבר הקרוב. מוכן מאליו, שמתוך התעסקות זו — לצרכים פוליטיים מעשיים — בהיס" טוריה, מניעים הם גם לשיפוצה, הכל משפצין, פחות או יותר, אולם דומה שיותר לקבוע כלל, שהשיפוצים הנעשים ביותר הם של הארגונים הקטנים ביותר, כלל שני ניתן לקי כוע, שהצורך בשיפוץ רב יותר במידת הקיצוניות שמפלגה או ארגון שינו את דרכם, מאז ועד עתה, לזאת יש להוסיף, כי כל מפלגה בישראל — ובמיוחד מפלגות המלחמה חשי" בת ראשונה-מפעלה לאידאולוגיה — רואה את עצמה כישות-שאינה-יש" הנה, כל אחת נולדה במזל חכמה, מסירות-נפש, ראית-הנוגד — וכל מעשיה שלאחר-כך ממילא מוארים באור זה, עקרונות ראשונים מראשית הכרוחם ועד היום עומדים בתוקפם ובאיתנותם, אין מפלגה בישראל ששינה משוה בעקרונותיה מאז ועדי דתי-סודה, הואיל וכל מפלגה עיקרי האמונה שלה כה נאמנים הם וכה רב כוחם לעמוד בפני תמורות העתים, ממילא שלעולם אין היא שוגה, כל מה שנראה כמסגה או ככשלון ואף כמזיק, אינו אלא פרי שנתהם והשי" מצחם של יריביה ואויביה, שעקר